

findes ikke i mindste Maade. Vi nærer Tillid til de allierede og associerede Magter og har al Grund dertil, de har altid vist sig villige til at imødekomme Ønsker herfra og til at handle i Danmarks Interesse, og dette har vi jo ogsaa udtalt herfra Rigsdagens Side ved mange Lejligheder. Men netop fordi vi nærer den Tillid til dem, at de vil vore Interesser, er det ogsaa vor Pligt at lade dem vide saa tydeligt og klart som vel muligt, hvorledes vi opfatter vore Interesser. Det er jo dog ret sikkert, at i Spørgsmaal, der ligger os saa nær, er det i første Række Sønderjyderne og i anden Række de danske i Kongeriget, som maa vide, hvad der stemmer med vore Interesser. De allierede vil sikkert selv indrømme, at de som de fjernestaaende har mindre Adgang til at vide dette end vi, og derfor er det vor Pligt at gøre opmærksom paa, hvad der efter vor Mening er det væsentlige til Varetagelse af de samme Interesser, som sikkert ogsaa de allierede og associerede Magter ønsker at varetage.

Den højtærede Udenrigsminister kom tilbage til forskellige Undersøgelser med Hensyn til, hvad der var foregaaet under Delegationens Forhandlinger i Paris, og den Konklusion, den højtærede Minister kom til ved disse Undersøgelser, var den, at vi egentlig havde staaet fuldstændig indifferente overfor den heromhandlede Sag i Paris, vi havde intet Ønske haft med Hensyn til Rømningen af et Bælte Syd for 2den Zone, de Ønsker, der havde været fremme i saa Henseende, stammede udelukkende fra de allieredes Side. Dette er fuldstændig urigtigt. (Forsvarsministeren: Nej!). Fuldstændig urigtigt, hvilket kan bevises ved selve det officielle Referat (Forsvarsministeren: Nej!). Det kan ikke nytte, at den højtærede Forsvarsminister siger nej, jeg skal oplæse Referatet, saa vil Tingets Medlemmer give mig Ret. Jeg har udtalt, at dette Spørgsmaal ikke stod for os som saa vigtigt, som det senere kom til at staa for os. Det samme gælder Sønderjyderne. Sønderjyderne lagde den Gang væsentlig mindre Vægt derpaa, end de efter deres Resolution af 4. Juli senere hen har gjort. Men at vi ikke har udtalt noget Ønske i Paris, er og bliver urigtigt. Jeg skal læse den paagældende Passus af det officielle Referat igen:

„Med Hensyn til Rømningen spørges, om der ønskes Rømning kun i Afstemningsområdet eller ud derover. Der svares: en halv Snes Kilometer sydligere for at

undgaa Rivninger. „Er der ogsaa Tropper der?“ Nej, men det bør hindres, at der kommer. Derved forsvinder jo ogsaa Arbejder- og Soldaterraadenes Indflydelse. *Tardieu*: Er det ønskeligt, at Forvaltningen i Slesvig By fjernes? Efter Konferencen med Hanssen og de andre Sønderjyder svares, at der intet Ønske er derom; det kan snarest volde Vanskeligheder, idet Socialdemokraterne vil blive ophidset ved Opløsningen af Arbejder- og Soldaterraadene.“

Altsaa Sønderjyderne og Delegationen ønskede den Gang en Rømning af et 10 km bredt Bælte, men ikke omfattende Slesvig By. Nu har jeg godtgjort i de Bemærkninger, hvormed jeg indledede min Forespørgsel, at Erfaringen har lært Sønderjyderne, saaledes som Resolutionen af 4. Juli tydelig viser det, at det er af afgørende Betydning, „en bydende Nødvendighed“, siger de endog, at Rømning finder Sted i hele den tidligere 3die Zone; men Ønsket er altsaa udtalt allerede i Paris. En anden Sag er, at det er meget rigtigt, at Kommissionens Medlemmer ikke saa ganske ens paa dette Spørgsmaal, idet nogle tillagde det større og andre mindre Betydning. Naar Ministeren vilde fortolke dette Udtryk „for at undgaa Rivninger“, som om det slet ikke skulde være noget, der havde med Afstemningsfriheden at gøre, saa skulde jeg dog mene, at Rivninger, der opstaar f. Eks. ved militær Indblanding ved Arbejder- og Soldaterraadenes Indflydelse Syd fra, var noget, som i allerhøjeste Grad kunde have Indflydelse paa Afstemningsfriheden. Dette Udtryk omfatter netop Varetagelse af Afstemningsfriheden og tager ikke paa noget Punkt Afstand derfra.

Saa sagde den højtærede Udenrigsminister, at naar de allierede indsatte 3die Zone som Rønningszone, var dette slet ikke deres Mening, men det var deres Mening, at det skulde føre til, at den blev Afstemningszone. Jeg ved ikke, hvor den højtærede Udenrigsminister har dette fra; jeg synes, han er ganske uberettiget til at opkaste en saadan Formodning. Den belgiske Kommission imødekom os ved at fastsætte Afstemning i 1ste og 2den Zone og Rømning i en bred Zone Syd for, og at lægge den andre Motiver til Grund derfor end dem, der anførtes under Forhandlingen med os, tror jeg ikke gerne, Udenrigsministeren skulde gøre. Det fremgaar ogsaa meget tydeligt af den Skrivelse af 16. Juni, jeg oplæste før, og som jeg senere skal komme tilbage